

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 7 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง ดับทุกข์ภพชาติ อยู่ในปัจจุบันล้วน ๆ
โดย เบญจรัตน์ แผ่กลิ่น

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตรบุโณ

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

ดับทุกข์ภพชาติ อยู่ในปัจจุบันล้วน ๆ
เบญจรัตน์ แผ่กลิ่น

ดิฉันเคยอธิษฐานจิตไว้เสมอ ๆ ชีวิตนี้ขอให้ได้มีโอกาสกราบพระอริยสงฆ์ที่ท่านมีเมตตาต่อดิฉันสักครั้ง ก่อน ๆ เคยฝึกสมาธิแบบ ฟังเขาเล่าฟังเขาบอก ก็ฝึกฝนนั่งสมาธิเอาเอง นั่งปฏิบัติด้วยตนเอง ทำมาทำไป เลยเกิดยุ่งใหญ่ขึ้นมา เพราะ **นั่งสมาธิแล้ว เกิดภาพย้อนอดีตชาติ ให้เห็นลอยเด่นชัดแจ่ม เหมือนตัวแสดงในภาพยนตร์ที่มีตัวดิฉันเอง อยู่ในเหตุการณ์นั้น ๆ เห็นชัดมากกว่า ครั้งอดีตชาติตนเองเป็นใคร แล้วเกิดความรู้สึกเบือนหน้าสังขาร เบือนหน้าความสุขที่ไม่จีรังยั่งยืน สุขเจ็บปวดทุกข์อย่างเรา ๆ ท่าน ๆ พบอยู่ในชีวิตประจำวัน** เคยนึกถึงขนาดว่า ปรารถนาที่สุดคือ หลุดพ้น ภพชาติไปเสียสิ้น เป็นปรีโยสานปรารถนาแท้จริงของดิฉันแต่ภาพอดีตชาติหลอกหลอนชัดมากขึ้นทุกวัน

ครั้งหนึ่ง เคยเดินทางไปกับกลุ่ม ไปเที่ยวชมปราสาทหินพิมาย ไม่รู้เกิดอะไรขึ้น ก่อนไป มีการตระเตรียมกำไล อบะ เครื่องทรงแบบเจ้าหญิงติดไปด้วย ก็ไม่รู้เหมือนกันว่า เอาไปทำอะไร พอเข้าไปเดินชมในปราสาทหินพิมายเท่านั้นเอง ดิฉันเกิดไปเหยียบถูกสวิตช์ข้อนภพย้อนชาติเข้าหรืออย่างไร เดินลืว ๆ ไปแต่งองค์ทรงเครื่อง อบะ คล่องแขน กำไลมือ รัตเกล้าเพียงเลยปกติดิฉันเป็นคนอ้วน เดินอืดอืด แต่ขณะนั้นดิฉันเดินลืว ๆ ตรงจุดนั้นมาจุดนี้ทำยังกับว่า เดินอยู่ในบ้านของตนเอง ตรงไหนเคยใช้ทำพิธีหรือทำอะไร เดินบอกถูกหมด และทำพิธีสักการะได้อย่างไม่เก้อเขินเหมือนอย่างกับว่า ตนเองปฏิบัติอยู่ในชีวิตประจำวัน เห็นอดีตชาติของตนเอง และตนเอง อยู่ในเรื่องราวเหตุการณ์ เห็นชัดมาก

ตอนนี่เกิดภาพไม่จางหายไป กลับบ้านแล้ว ภพชาติอดีตที่เห็นก็ยิ่งปรากฏลอยเด่น ก็มาร่ำพังกา เอ๊ะ! ถ้าเราปล่อยให้เกิดขึ้นอีกอย่างนี้ ฉายภาพย้อนอดีตเราอยู่อย่างนี้เรื่อยไป เราคือดิฉันอาจจะสูญเสียวะ ไรบางอย่างเลือนลางไปเรื่อย ๆ จะไม่เข้าเรื่องซะแล้ว นึกได้อย่างนี้ก็พยายามถอนตัวออกจากภพชาติที่เคยเห็นเหมือนเหยียบสวิตช์ย้อนเวลาได้นั้น แต่ทำไม่สำเร็จสักที จนล่วงมาถึงวันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๖ เสียงโทรศัพท์ดังกริ่ง ๆ ขึ้น ขณะนั่งสมาธิก็ถอนจากสมาธิไปรับโทรศัพท์ เสียในโทรศัพท์บอกมาตามสายว่า **“แม่ครับ ผม ร.ต.อ.การุญ ฐิตยสรณาคม พุด หลวงพ่อเจ้าคุณพระราชสุทธิญาณมงคล วัดอัมพวัน สิงห์บุรี จะมาที่บ้านภรรยาของผม คือ มาที่บ้านคุณ รัชนิยา ผมจะ ไปรับแม่ จะมาบ้านผม ใหม่”** ดิฉันแทบตัวลอย พอได้ยินข่าวนี้ ด้วยความดีใจดีใจล้นพ้น ตอบทันทีว่า **“มารับเลยลูก แม่พร้อมแล้ว”**

ร.ต.อ.การุญ ฐิตยสรณาคม ซึ่งเป็นนายตำรวจผู้ได้บังคับบัญชาของสามีดิฉันก็ขับรถมารับพาดิฉัน ไปกราบขอพรหลวงพ่ोजรัญฯ ที่บ้านคุณอรุณวรรณ ในตลาดกลางเมืองขอนแก่น โดยมีคุณ จิรพรรณ ประสงค์ผล ภรรยาของคุณเสมอ ประสงค์ผล แห่งอู่ซ่อมรถเสมอเซอร์วิส ขอนแก่น ร่วมมากกราบหลวงพ่ोजรัญฯ ในโอกาสเดียวกันนี้ ดิฉันพยายามเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นกับดิฉันให้หลวงพ่ोजรัญฯ ทราบ ท่านเมตตาฟังและให้โอวาทและแนะนำทั้ง ๆ หลวงพ่ोजรัญฯ เหน็ดเหนื่อยสายตัวสลายใจแทบขาด ตระเวนรับนิมนต์ไปตามสถาบันต่าง ๆ ในจังหวัดขอนแก่น ตามรายการผู้นิมนต์ไว้เพียงทุกชั่วโมง ไม่เว้นเลย หลวงพ่ोजรัญฯ จะเป็คนต้องถวายโอสถยาหอม แต่หลวงพ่ोजรัญฯ **วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี ท่านใจเพชรจริง ๆ ไม่ยอมพัก กลับต้อนรับผู้ศรัทธาเข้ามากราบแน่นขนัดอย่างไม่ยอมหนี ด้วยเมตตากรุณาทั่วมหัน ประทับใจในความทรงจำของชาวจังหวัดขอนแก่น อย่างไม่เหือดหาย**

ฉากชีวิตของดิฉัน เริ่มพบกับแสงทองแสงธรรม ณ บัดนี้เอง โดย ร.ต.อ. การุญ ลูกน้องของสามีบอกกับดิฉันว่า **“คุณแม่ จะปรึกษาเรื่องราวอะไรที่มากมาย ควรพบกับอาจารย์บุญส่ง อินทวิรัตน์ ซึ่งผมเคารพนับถือมาก และเป็นลูกศิษย์หลวงพ่ोजรัญฯ เจ้าคุณ วัดอัมพวัน สิงห์บุรี”** ดิฉันก็ให้ ร.ต.อ.การุญ ช่วยพาไปแนะนำให้อาจารย์บุญส่ง อินทวิรัตน์ เดียวกันที่นั่นที่เลย ขณะนั้น หลวงพ่ोजรัญฯ ยังรับนิมนต์จากผู้ศรัทธาอยู่ในบ้านของคุณอรุณวรรณ หาญเจริญศักดิ์ อยู่ผู้คนแน่นขนัด โชคชะตาชีวิตของดิฉันหักมุมโค้งหลวงโจรของห้วงนี้ที่หน่วงหนักกับภพย้อนภพ ย้อนชาติที่ทำให้เหมือนรบกวานจิต สำนึกได้จากจุดนี้เอง

ท่านอาจารย์บุญส่ง อินทวิรัตน์ ให้คำแนะนำเป็นประโยชน์มาก ให้กำลังใจ และชี้หนทางถูกต้องในกระบวนการปฏิบัติกรรมฐาน **สติ ปฏิฐาน ๔** และให้ความสว่างโปร่งใสกับดิฉันในทุกด้านทุกทางอย่างไม่เคยพบใครให้แสงสว่างสดใสขโมยจิตใจดิฉัน ได้มากเท่าครั้งนี้เลย ทั้ง ๆ อาจารย์บุญส่ง อินทวิรัตน์ ขณะสนทนากับดิฉันนั้น ท่านมีอาการอิดโรยอ่อนระโหยอย่างเห็นได้ชัด แต่ก็ยังมีเมตตาตอบทุกคำที่ถาม ให้ความสว่างทุกเรื่องทีขอร้องให้ชี้แจง

ดิฉันจึงตัดสินใจจับปล้นว่า หนทางที่ท่านอาจารย์บุญส่ง อินทวิรัตน์ แนะนำให้ดิฉันในครั้งนี้ ดิฉันยอมรับและปฏิบัติตามแน่นอน ก็ชักชวนให้**คุณจิรพรรณ ประสงค์ผล** สหายรักไปเป็นเพื่อนร่วมเดินทางไปปฏิบัติกรรมฐาน ณ วัดอัมพวัน สิงห์บุรี โดย

ให้ตำรวจขับรถไปส่งให้ที่วัดอัมพวัน สิงห์บุรี เพราะสามิตตราสารการ เป็นบุญของดิฉัน และคุณจิรพรณ ได้พบคุณชีซ้งอ แซเอ็ง อีกครั้ง นับแต่พบกันครั้งแรกที่จังหวัดขอนแก่น แต่ครั้งนี้ ดิฉันมาอยู่ที่วัดอัมพวัน สิงห์บุรี เพื่อปฏิบัติกรรมฐาน ในฐานะศิษย์ของหลวงพ่ोजรัญคุณพระราชสุทธิญาณมงคล และมีคุณชีซ้งอ เป็นครูฝึกสอนใกล้ชิด คุณชีซ้งออภัยด้วยเมตตากรรมมาก พุดไฟเราะ บุคลิกเข้มแข็งแฝงความนุ่มนวล

วันที่ ๔ จิตตั้งลงได้ดีเยี่ยม ขณะเดินปฏิบัติสติปัฏฐาน ๔ เดินจงกรม ขว้างหนอ ซ้ายย่างหนอ หดยยืนเบื้องหน้าพระพุทธรูปที่ใคร ๆ เรียกกันติดปากว่า **หลวงพ่อดำ เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์คู่วัดอัมพวัน สิงห์บุรี ซึ่งพระพุทธรูปองค์นี้สามารถเปิดพระเนตรมองเห็นลอบตาได้ ลืมตาได้เหมือนคนเป็น ๆ เป็นที่อัศจรรย์กับผู้มีปฏิกรรมฐาน** มานานแล้ว ดิฉันอธิษฐานจิตต่อพระพุทธรูปหลวงพ่อดำ และขอบารมีหลวงพ่ोजรัญคุณฯ กับพระพุทธรเจ้า อภิบาลรักษาให้ดิฉันประกอบสติ ปฏิบัติกรรมฐานตามวิถีทางสติปัฏฐาน ๔ ให้ตลอดปลอดภัยและหลุดพ้นไปเสียจากภพชาติย้อนอดีต ซึ่งมันแยกก่อกรวน ทำให้ดิฉันตกอยู่ในห้วง **“เมาอดีตชาติ”** มาครั้งหนึ่งแล้ว ขอให้ทุกสิ่งทุกอย่างหลุด ปล่อยวาง ลงให้หมด ทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างไว้ ณ วัดอัมพวัน สิงห์บุรี แห่งนี้ ณ บัดนี้ และขอให้เหลือแต่ปัจจุบันล้วน ๆ ขอให้ดิฉันอยู่ในปัจจุบันด้วยสติพร้อมบริบูรณ์ทั่วตลอดหมด

พออธิษฐานจิตเสร็จ ก็ขว้างย่างหนอ ซ้ายย่างหนอ เดินหันกลับย่างต่อไปจนครบอีกหนึ่งรอบ ตอนนั้นเจ็บแปล็บหัวแม่เท้าเหมือนจะแตกปริ เจ็บปวดทรมานมากเดินแทบไม่ไหว พยายามใช้เท้าขวาเป็นหลักเดินต่อไป หมุนอีก ๑ รอบกลับ รู้ตัวว่าเจ็บปวดที่นิ้วหัวแม่เท้ามาก เดินไม่ไหว ขออนุญาตลาพัก ปรากฏนิ้วเท้าซ้ายงอไม่ได้เลย แต่ลำรวมกัดฟันสู้ไม่ยอมกรบวคนคนอื่น มีเพื่อนปฏิบัติกรรมฐานสองสามคน และคุณจิรพรณ เข้ามาช่วยเหลือ พอที่คุณชีซ้งอ มาพบและรีบไปบอกหลวงพ่ोजรัญคุณฯ เดียวเดียวคุณชีซ้งอกลับมา บอกว่าหลวงพ่ोजรัญคุณฯแล้วว่าคุณนายเบญจรัตน์ แม่กลิ้ง ภรรยาของท่านผู้กำกับจังหวัดขอนแก่น ได้รับเทหนักล้าขณะปฏิบัติกรรมฐาน หลวงพ่ोजรัญคุณฯให้น้ำมนต์มาทา **ดิฉันนั่งน้ำตาไหล นึกเวทนาตัวเองจะทำดีก็เป็นอย่างนี้ เมื่อเท้ากระดิกไม่ได้แล้ว จะเดินจงกรมได้อย่างไร**

พอคุณจิรพรณ ชโลมน้ำมนต์ที่หลวงพ่ोजรัญคุณฯให้มา ทาไปนวดไป ดิฉันกำหนดเอาสติไปไว้ที่จุดปวด กำหนดปวดหนอ ปวดหนอ ปวดหนอ และกำหนดหายใจหนอ หายหนอ ตามที่คุณแม่ชีบอกสอน สักพักนิ้วเท้าเริ่มกระดกกระดิกขยับได้และได้รับกำลังใจอีกมากมาย ญาติธรรมได้พากันมาส่งที่ห้องพัก วันต่อมาดิฉันอาศัยเกาะเขนคุณจิรพรณ มาเพื่อฟังธรรมะจากหลวงพ่ोजรัญคุณฯ วันนั้นเป็นวันพระ ดิฉันกำหนดสติ กัดฟันสู้กับความเจ็บปวดอยู่ถึง ๕ ชั่วโมง ระหว่างรอฟังหลวงพ่ोजรัญคุณฯเทศน์อบรม แต่ด้วยความศรัทธาในองค์หลวงพ่ोजรัญคุณฯ ก็บอกกับตนเองว่า ทุกข์กายนั้นต้องทนให้ได้ คินั้นดิฉันนอนยากลำบากมากเพราะเจ็บปวดที่ขามักยิ่งขึ้น

ได้ยินเสียงหลวงพ่ोजรัญคุณพระราชสุทธิญาณมงคล ซึ่งดิฉันเคารพบูชาอย่างยิ่งกล่าวว่า **“โยมเบญจรัตน์ให้อยู่ก่อนนะ ขอเกาะแม่คุณน้อย ยังกลับไม่ได้ จนกว่าเอาตมาจะอนุญาต ให้อยู่ไหนละโยมเบญจรัตน์ “ลูกอยู่นี่เจ้าคะ”** ในใจตอนขณะตอบหลวงพ่ोजรัญคุณฯนั้น ใจหายเราคงมีกรรมหนักมากจะต้องปฏิบัติกรรมฐานอยู่วัดอัมพวัน สิงห์บุรี ถึงเดือนหรือเปล่าหนอ ความคิดลึกลับสนไปหมดแล้วหลับไป

พอเช้าขึ้น ดิฉันก็พยายามช่วยตัวเองสักกรรม ล้อเวทนา ทนเดินจงกรม ขว้างย่างหนอ ซ้ายย่างหนอ พอบ่ายอาการเจ็บปวดค่อยทุเลา อาการดีขึ้นโดยลำดับ พอเช้าวันที่ ๕ ได้ผู้มีน้ำใจเอาน้ำมนต์ของหลวงพ่ोजรัญคุณฯ นวดให้ ยิ่งดีขึ้นอย่างประหลาด พอวันที่ ๗ หลวงพ่ोजรัญคุณฯ มีเมตตาให้ญาติโยมเข้าฟังนิทานธรรมะ ที่หลวงพ่ोजรัญคุณฯ เล่าให้ฟัง ดิฉันยิ้มแย้มแจ่มใสเบิกบาน และเข้าข้างได้ฟังเทศน์ธรรมจักรฯ จากหลวงพ่ोजรัญคุณฯอีกด้วย บุญกุศลที่หลวงพ่ोजรัญคุณฯ เมตตาครั้งนี้ใหญ่หลวงนัก รำลึกถึงท่านผู้มีพระคุณหลวงพ่ोजรัญคุณพระราชสุทธิญาณมงคล คุณชีซ้งอ พุทธบารมี คุณแม่ใหญ่ ส้ม ทองยี่ง และท่านอาจารย์บุญส่ง อินทวิรัตน์ เมตตาชี้ทางให้ดิฉันเดินไปตามมรรควิถีสติปัฏฐาน ๔ อันถูกต้องขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ชีวิตของดิฉันเหมือนถูกขบขึ้นมาใหม่ ได้พบแสงทองแสงธรรม ณ วัดอัมพวัน สิงห์บุรี

ดิฉันมีความรู้สึกปลอดภัย เบาอกเบาใจ แจ่มใส รุ้อติด ปัจจุบัน อนาคต และสำคัญที่สุดจะไม่มีวันลืม คือ รู้ความเป็นปัจจุบัน และรู้เท่าทันอารมณ์ทุกขณะจิต นั่นคือ มัสติเสมอ

กราบเท้าหลวงพ่ोजรัญคุณพระราชสุทธิญาณมงคล พระอาจารย์ผู้ประเสริฐ คุณชีซ้งอ แซเอ็ง คุณแม่ใหญ่ ส้ม ทองยี่ง คุณชีสมคิด มา ณ ที่นี้ด้วยความเคารพศรัทธาอย่างยิ่ง

อนึ่ง ดิฉันพร้อมด้วยสามี คือท่านผู้กำกับ และ ร.ต.อ.การณย์ สุตยสรณาคม ผู้ได้บังคับบัญชาของสามิตดิฉัน และอาจารย์บุญส่ง อินทวิรัตน์ กับกลุ่มลูกศิษย์หลวงพ่ोजรัญคุณฯ วัดอัมพวัน สิงห์บุรี กำลังเร่งมือ เร่งกำลัง ก่อสร้างห้องน้ำ ห้องส้วม แทงค์เก็บ

น้ำ ที่พัก สำหรับเปิดศูนย์ปฏิบัติกรรมฐานสายวัดอัมพวัน สิงห์บุรี สาขาจังหวัดขอนแก่น บนเนื้อที่ดิน ๒๔ ไร่ ที่ดอกเตอร์ลำไย โกวิทยากร มอบถวายให้หลวงพ่เจ้าคุณฯ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๖ แล้วนั้น กำลังดำเนินงานร่วมกันด้วยความศรัทธาทันตแพทย์หญิงเวรดี วิวัฒน์พัฒนกุล เศรษฐินีขอนแก่นศรัทธางานยิ่งใหญ่ครั้งนี้มา ขอประชาสัมพันธ์มาถึงสาธุชนจะร่วมกองบุญใหญ่ในครั้งนี้ผ่านหลวงพ่เจ้าคุณฯ หรือกลุ่มลูกศิษย์ทางจังหวัดขอนแก่น ตามที่อยู่ดังกล่าวได้เลย

.....